

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Francisci Arias, Societatis Iesv Theologi, Tractatus
Tres spirituales**

Arias, Francisco

Coloniae, 1615

6. De inordinatione propriæ voluntatis circa honores coercenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48767](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48767)

expurgatur, atque directò & purè in omnibus quærit Deum, sanctissimamque eius voluntatem. In quem sensum dixit S. Augustinus: *Nutrimen um charitatis est imminutio cupiditatis*, id est, inordinati affectus erga res temporales. *Perfectio verò caritatis, nulla cupiditas*. Hac enim imminutio fit per mortificationem proprię voluntatis. O dulcissimos fructus, ô præmia admiranda eorum, qui suę voluntati dominantur. Hac sunt cœlestia promissa à Christo per D. Ioanem data, dum ait: *Vincenti dabo edere de ligno vitę, quod est in paradiso Dei mei*. Fructus ligni vitę, qui est Christus in medio Ecclesię existens, est diuinus amor, quo animę sustentantur & delectantur. Et rursus dicit *Vincenti dabo manna absconditum*. Hoc manna est beata pax & tranquillitas conscientię, qua fruuntur omnes, qui strenuè mortificationi student.

CAPVT VI.

De inordinatione proprię voluntatis circa honores & laudes humanas, & quam magno beneficio à Deo afficiantur, qui huic vitio mendentur.

Inter

INter omnes affectus propriae voluntatis perniciosissimus est honoris & humanae gloriae, atque idcirco singulari studio per mortificationem comprimendus est. Quoniam enim anima humana tantae dignitatis est, & nobilitatis, conditaque ad perfruendum summa aeternae foelicitatis gloria, idcirco ut naturali suae cupiditati quadantenus faciat satis, semper in omnibus rebus aucupatur honorem amplio-rem, & locum excelsiorem. Unde quando secundum doctrinae caelestis institutionem non desigit affectum omnem in gloria caelesti, quam post hanc vitam expectamus, totam se convertit ad venandos honores huius mundi caducos & fluxos: & eadem de causa haec honoris terreni cupiditas sic intimè inhæret mortalium pectoribus, ut quotquot eam vel fidei Christianae, vel gratiae divinae ope non mortificârunt, aliud non videantur quærere & insectari, nisi honores. Unde Ethnicus Poeta quidam cecinit: *Omnes mortales sese laudari exoptant.* Quae verba considerans Beatus Augustinus, notat illum ita locutum, quia id in se & alijs expertus fuerat. Tanta enim cupiditate honorum & ambitione erant gentiles accensi,

*Ennius.
Aug. l. 13 de
Trinit. c. 3.*

In Psal. 185.
conc. 12o

Lib. 5. de ci-
uitate. c. 12o

Ibid. c. 13.

censi, vt nullos labores, nulla vite
discrimina ad eos consequendos refu-
gerent. Id idem Augustinus testatur
alibi. Propter amorem, inquit, laudi
humane multa magna fecerunt, qui magis
in hoc saeculo nominati sunt, multumque
laudati in ciuitatibus gentium, querebant
non apud Deum, sed apud homines gloriam,
& propter hanc, velut prudenter, fortiter,
temperanter, iusteque viuentes, ad quem
peruenientes, perceperunt mercedem suam,
vani vanam. Agens verò sigillatim
libi de Romanis, qui in virtutum stu-
dio ceteras gentes superauerunt. Vete-
res, inquit, primi que Romani gloriam
diligentissime dilexerunt, propter hanc viuent
voluerunt, pro hac & mori non dubitauerunt,
ceteras cupiditates huius vicius ingenti cupi-
ditate presserunt. Tamque hac honori
ambitione excecati erant, vt tanquam vir-
tutem Reipublicae necessariam, & fru-
ctuosam reputarent: quare & opera talia
sine facta inter virtutum opera recen-
sebant. Ita enim testatur idem Beatus
Augustinus: Non solum, inquit, huius
vitio non resistebant, verum etiam id exci-
tandum & accendendam esse censebant, pro-
pterea hoc utile esse Reipublicae. Putabant
ergo utilem esse fastum & superbiam,
omnium criminum fontem, & virtutum
omnium

omnium hostem capitalem: Vnde sequebatur, vt quæ doctrina Christi loco antidoti habet ad extirpandam superbiam, vt fugam honorum laudumque humanarum, contumeliarum, & illusionum cum gaudio tolerantiam, ea illi loco magnæ stultitiæ haberent, & Euangelium, in quo verbo & exemplo hæc prædicantur, rem iudicarent dementissimam.

Cæterum ijs, quibus diuina sua luce Deus oculos illustrarat, inde clarissimum testimonium pro fidei Christianæ veritate sumpserunt, dum non obscure cernerent, pestilentissimi vitij superbix, (quod non modò virtutes omnes excindecabat, sed etiam mortales in alia horrenda flagitia pertraherebat) fœditatem, eiusque radicem, insatiabilem honorum appetitum, splendore fidei Christianæ discuti & condemnari, atque efficacissimis congruentissimisque remedijs sanari, efficiendo homines è superbis humillimos, omniumque laudum humanarum contemptores, & solius gloriæ diuinæ zelatores. Id insinuat S. Paulus, cum ait: Verbum crucis filiis perditionis existimatam stultitiam, ijs verò, qui salui fiunt, virtutem Dei ac sapientiam

1. Cor. 1.

1. Tim. 3o

Q +

Glo-

Gloriæ siquidem humanæ amatoribus opprobriū crucis, & q̄ Deus hoc medio mundum voluerit ab exitio æterno vindicare, ingens quædam stulticia visa est. Ijs vero, quibus cœlestis gratia illuxit, iniuriæ & contumeliæ crucis visæ sunt infinitæ Dei sapientiæ ac potentia indices, eò quod illæ solæ valent ad reprimendam mundi superbiam, vanumque honorum temporarium amorem.

Affectiones inordinatę ex honorum cupiditate profluentes, sunt ambitus dignitates, optare, imperare & dominari alijs, aucupari nomen, famam & existimationem magnam apud omnes, res suas verbis efferre immodicè, per ostentationem, alijs que inculcare, quibus nature & gratię donis reliquis preluceat mortalibus, iactare eloquentiam in publicis hominum conuentibus, ut cum acclamatione applaudatur, excitare opera æternā in terris, ut laudes celebrentur in secula, errata lapsusque suos vel defendere, vel certè, quoad fieri potest, obtegere; & si contingat ea patefieri, laborare ut homines intelligant non necessitate coactum, sed spontè ex humilitate se ea detexisse: optare, ut dum honoribus cupidè inhiat, alij tamen

tamen existiment eum nec optare nec
 aucupari illos. Velle impensè diligi à
 maioribus, & timeri à minoribus: exi-
 stimare omnes actiones suas esse laude
 dignas, & ab omni querela ac reprobatione
 immune. Expetere vt omnes
 credant eum progeniem ducere à nobi-
 lissimis maioribus, abundare cognatis
 & amicis generis & virtutis splendore
 clarissimis, se multum eorum auxilio
 fultum posse, illosque sui respectu ma-
 gnifica multa agere. Hi alijque similes
 sunt affectus inordinati, qui nascuntur
 ex propria hominis voluntate, & ma-
 gnoperè mortificationis beneficio in-
 digent.

CAPVT VII.

*Qua ratione mortificandi sint affectus pro-
 priae voluntatis, dum quis aucupatur
 honorem & laudes hu-
 manas.*

Etsi nonnunquam vsuueniat, vt
 licitè homo possit, & exoptare
 & acceptare honores laudesque
 humanas, non sui solandi, vel compa-
 randæ apud homines existimationis
 causa, sed quia ita expedire videtur ad
 ipsius aliorumque profectum & salu-

Q 5

tem;